

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: Pv 315/19/8807-13
EEČ: 2-66-628-2019

Michalovce 11.07.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2
písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 1412/66 XXXXX, Slovensko

povolanie: študent

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

04.05.2019 v presne nezistenom čase v obedňajších hodinách v rodinnom dome na ul. XXXXX XXXXX Michalovciach, najprv počas hádky vulgárne vynadal svojej matke XXXXX a tiež sa jej vyhrážal zabitím so slovami „zabijem ce", kde sa taktiež v predmetnom čase vyhrážal za prítomnosti matky aj svojmu otčimovi XXXXX a to slovami „odrežem ti hlavu" počas toho, ako ho tento držal na gauči pokým sa neupokojil, čím takto u menovaných vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej a vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX vydanom pod č. ORP-447/MI-MI-2019 dňa 07.05.2019 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom rozhodnutí policajta.

Následne uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX vydanom pod č. ORP-447/MI-MI-2019 dňa 08.05.2019 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poverený príslušník PZ po skončení skráteného vyšetrovania predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX.

Vyhodnotením všetkých dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise som dospel k záveru, že návrh povereného príslušníka PZ na podanie obžaloby na obvineného nie je dôvodný, nakoľko preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistil, že výsledky skráteného vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX vo svojom prvom výsluchu využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať, vo svojom ďalšom výsluchu sa priznal ku spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a svoje konanie aj oľutoval.

Uvedené trestné stíhanie bolo začaté na základe trestného oznámenia podaného XXXXX, matkou obvineného, ktorá v ňom uviedla, že so svojím synom má stále problémy, často sa dostávajú do slovných konfliktov, ktoré však na polícii nikdy neoznamovala a počas ktorých ju syn nikdy fyzicky nenapadol. Posledný konflikt so synom mala dňa 04.05.2019 okolo obeda, pričom tento konflikt skončil opäť pri slovných atakoch. Konflikt si však všimol jej manžel XXXXX, ktorý chcel celú situáciu upokojiť, na čo syn XXXXX reagoval tak, že si berie veci a odíde z domu, no manžel ho zastavil a požiadal ho, aby sa umúdril a vrátil späť. Vo svojom oznámení ďalej uviedla, že syn XXXXX počas celého konfliktu žiadnym spôsobom nenapadol ju, ani jej manžela, ale aj napriek tomu majú s manželom strach o seba a svoj život, pretože jej syn má doma vo svojej izbe neustále dýku. K svojmu synovi uviedla, že s ním majú doma problémy, pretože je užívateľom drog a pokiaľ nie je pod ich vplyvom dá sa s ním vychádzať.

XXXXX bola následne vypočutá v procesnom postavení svedka – poškodeného, kde vo svojom prvotnom výsluchu, ako aj vo výsluchu uskutočnenom po vznesení obvinenia, zotrvala na svojich tvrdeniach, ktoré doplnila o skutočnosť, že počas predmetného konfliktu syn XXXXX udel do brady jej manžela Jaroslava v čase, kedy ho chcel jej manžel spacifickovať, pretože XXXXX sa bil s jej ďalším synom Viktorom. K veci ďalej uviedla, že počas tohto konfliktu bola na stole v izbe synova dýka, ten sa však po nej nenaťahoval. Situácia sa potom ukludnila, XXXXX sa išiel baliť a odišiel z domu preč, vrátil sa až večer. Takisto uviedla, že syn ju

viackrát fyzicky napadol a to tým spôsobom, že keď mu pri hádkach chce dať výchovnú facku tak jej skrúti ruku a sotí a tiež ju viackrát udrel pästou do tváre. Náhradu škody nežiadala.

Ako poškodený bol vypočutý aj XXXXX, ktorý k veci uviedol, že problémy s XXXXX majú už dlhšiu dobu. Incident zo dňa 04.05.2019 opísal obdobne ako aj jeho manželka XXXXX. Ďalej uviedol, že potom čo vošiel do XXXXX izby videl na stole položenú dýku, z obavy aby ich XXXXX dýkou neohrozoval sa na neho vrhol a pridržal ho na gauči. Počas toho ako držal XXXXX na gauči, ho XXXXX asi jeden alebo dvakrát udrel do brady. Poškodený uviedol, že nevie či XXXXX chcel, alebo nechcel nôž použiť. Situácia sa potom ukludnila a XXXXX si zbalil veci a odišiel. Počas incidentu sa mu však vyhrážal slovami: „odrežem ti hlavu“. Tieto vyhrážky u poškodeného vzbudili dôvodnú obavu o život a zdravie, pretože XXXXX ich v minulosti už viackrát fyzicky napadol, čo na políciu neoznamovali, ale keďže jeho správanie sa stupňuje, je toho už priveľa. Náhradu škody nežiadal, nakoľko žiadna škoda mu spôsobená nebola a nešiel ani na lekárske ošetrenie.

XXXXX XXXXX, brat obvineného, využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať.

Súčasťou spisového materiálu je aj potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlika zo dňa 07.05.2019, výpis z evidencie priestupkov obvineného, z ktorého vyplýva, že obvinený XXXXX nebol doposiaľ postihnutý za žiadny priestupok.

Z miesta bydliska je obvinený XXXXX hodnotený len všeobecne, podľa správy o povesti zo Strednej odbornej školy obchodu a služieb XXXXX je XXXXX priemerný žiak, jeho správanie je primerané jeho veku a v škole je nekonfliktný. Má však značné nedostatky v dochádzke, z čoho vyplýva aj jeho prospech a preto s ním bol viackrát vykonaný pohovor s výchovnou poradkyňou.

V odpise registra trestov má jeden záznam, kedy bol rozhodnutím Okresnej prokuratúry XXXXX vydanom pod sp. zn. 1Pv 437/18/8807 dňa 03.01.2019, právoplatným toho istého dňa, schválený zmier a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, ku ktorému došlo dňa 20.06.2018.

Taktiež je súčasťou spisového materiálu aj zápisnica o vydaní veci, kedy XXXXX dobrovoľne vydal 2 nože, ktoré tvoria prílohu spisu.

V priebehu prípravného konania bola XXXXX obmedzená osobná sloboda, následne bol zadržaný a bol na neho podaný návrh na vzatie do väzby, pričom sudca pre prípravné konanie svojím rozhodnutím nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Súčasťou spisu tak je aj správa mediačného a probačného úradníka k osobe obvineného XXXXX. Z tejto správy vyplýva, že obvinený s probačným úradníkom spolupracuje na veľmi dobre úrovni a k probačnému dohľadu sa dostavil aj so starším bratom Viktorom, ktorý sa o obvineného momentálne stará. Počas probačného dohľadu bolo probačným úradníkom zistené, že obaja bratia sa nezdržiavajú na adrese prechodného pobytu u svojej matky a jej manžela, nakoľko pomery v rodine sú zlé, dochádza k pravidelným hádkam a vzájomným fyzickým

napadnutiam medzi matkou a jej manželom. Matka obvineného, ako aj jej manžel pravidelne nadmerne požívajú alkohol, čo je súdu známe, nakoľko matka obvineného je zamestnankyňou súdu a pre uvedené skutočnosti bola niekoľkokrát riešená aj zo strany vedenia súdu.

V správe o osobe obvineného probačný úradník ďalej konštatuje, že obvinený v rámci probačného dohľadu uviedol, že návykovú látku užil preto, aby mohol ostať hospitalizovaný v nemocnici, pretože „tam sa vyspí a dajú mu jesť“. Brat obvineného uviedol, že od matky museli odísť, pretože táto sa ich nikdy nezastala a mala záujem na tom, aby XXXXX skončil v nejakom ústavnom liečení, prípadne vo väzbe, alebo vo výkone trestu odňatia slobody. V závere svojej správy probačný úradník uvádza, že obvinený má záujem sa riadne socializovať, potrebuje však pomoc blízkych a zo zistených skutočností tak vyplýva, že situácia, v ktorej sa obvinený XXXXX ocitol je do značnej miery zapríčinená aj konaním jeho matky.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe.

Chránenou osobou podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona sa rozumie blízka osoba.

Blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Podľa odseku 5 uvedeného paragrafu sa na účely trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona blízkou osobou rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Podľa § 8 Tr. zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin, musí konanie páchatel'a napĺňať všetky formálne, ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky. Prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených

v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané.

Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.

Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pokiaľ teda ide o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodených z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Tr. zákona treba odlišiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

Vzhľadom na novú dôkaznú situáciu, ktorá nastala vo vyšetrovaní, kde osobitne je potrebné poukázať na zistenia probačného úradníka o pomeroch v rodine, z ktorej je zrejmá disharmónia v rodinných vzťahoch a výpovede poškodených ktorí zhodne opisujú, že nôž bol voľne položený na stole, pričom je zrejmé, že obvinený sa po ňom ani len nenatiahol. Predovšetkým je však potrebné uviesť a zvýrazniť, že po celom incidente obaja poškodení zotrvali doma, XXXXX sa ešte v ten istý deň domov vrátil, následne nedošlo k žiadnemu ďalšiemu incidentu, resp. nikto z nich o žiadnom ďalšom protiprávnom konaní nevypovedal a trestné oznámenie matkou XXXXX bolo podané až dňa 07.05.2019, teda s odstupom troch dní, počas ktorých boli všetci zainteresovaní v spoločnom obydľí, tak po zhodnutí výsledkov prípravného konania naplnenie vyššie uvedenej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania nemožno konštatovať, nakoľko už zo správania samotnej oznamovateľky (svedka – poškodenej) vyplýva, že takýmto svojim konaním vlastne negovala svoje vážne a skutočné obavy o svoj život a zdravie, z čoho vyplýva, že nedošlo ku spáchaniu vyššie uvedeného prečinu.

Za danej dôkaznej situácie tak v súčasnom štádiu konania nebolo nijakým

spôsobom preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, pokiaľ ide predovšetkým o jeho objektívnu stránku, keďže v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že došlo k právne relevantnému následku.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná a teda tento čin nie je prečinom.

Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX by boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zákona.

S ohľadom na popisované okolnosti však nemožno opomenúť, že istá miera narušenia medziľudského spolunažívania tu nastala, keďže poškodená XXXXX uvedenú udalosť oznámila orgánom Policajného zboru, pričom aj sám obvinený XXXXX priznáva spáchanie skutku. Hrubým správaním uvedeným v trestnom oznámení teda mohlo dôjsť k narušeniu občianskeho spolunažívania a preto by konanie XXXXX mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, k prejednaniu ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Tr. poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po

začatí trestného stíhania, eventuálne aj po vznesení obvinenia), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu.

Vychádzajúc z uvedeného bolo v rozsahu stanovenom v § 2 ods. 10 Trestného poriadku zistené, že neboli naplnené formálne znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti možno konštatovať, že na základe uvedeného skutok, ktorého sa dopustil obvinený, nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, je ho však možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na prejednanie ktorého je v zmysle § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vecne a miestne príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, avšak vzhľadom k výsledkom trestného konania som toho názoru, že k určitému protiprávnemu konaniu z jeho strany došlo a toto konanie bude predmetom prejednávania pred príslušným orgánom.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Straka
prokurátor